

← ΣΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ →

Νότη Γρίσπη*

ΙΣ σᾶς ἔρχομαι τώρα δει-
λά, ταπεινά μου λουλούδια
— ἀπελπισμένη ψυχὴ, ἐ-
παίτης τῆς λήθης — γιὰ
νὰ σᾶς θωπῶ γιὰ ἓνα
λουλούδι, ποῦ βρίσκεται
κοντὰ σας καὶ ν' ἀναπνεύσω
γιὰ λίγο τὴ λεπτὴ μυρω-
διά σας.

*Ἡ σημερινὴ αὐγὴ μοῦ
ἔδειξε τὴν ἐλπίδα ποῦ μοῦ
ἤνοιξε ἔως ἐδῶ τὸ δρόμο
χαρά, διὸ θὰ μοῦ δώσετε

μον, καὶ κάποια μυστικὴ χαρά, διὸ θὰ μοῦ δώσετε
τὴ γαλήνη τῆς ψυχῆς, μ' ἐνδυνάμωσε.

Τὸ τραγοῦδι τοῦ πόνου τὸ τραγοῦδισα πολὺ καὶ οἱ
φρικτοὶ θρύλοι τοῦ παρελθόντος συρρίζουν ἀπειλητικὰ
γύρω μου.

Εἶσθε γιὰ μένα μικροὶ θεοί, χλωμά μου λουλούδια,
ἔρρετε τοῦ μαντείου τῶν μυστηρίων.

Καὶ σὰν ἄθῳα — τὸ ξέρω — δὲν θὰ μνησικακήσετε
ὅπως ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ποῦ ταπεινὸς προσκυνητὴς
σας θὰ σᾶς πᾶρω ἓνα σύντροφο, καὶ σὰν δήμιος θὰ
χωρίσω τὰ φύλλα του, γιὰ νὰ θωπῶ γιὰ τὴν ψυχὴ
τῆς ψυχῆς μου, καὶ νὰ τὸν κάνω ὁδηγὸ στὸ δρομάκι
τῆς εὐτυχίας, ποῦ θὰ μοῦ δείξῃ· δὲν θὰ μὲ φθονήσετε,
γιατὶ ξέρετε διὸ ἱεροφάντης τῆς Ἀγάπης μου δὲν θὰ
κάνω παρὰ μιὰ θυσία 'στὴ μεγάλῃ σας αὐτὴ θεά.

Ψιθυρίζετε. "ὦ, ἂν ἤξεύρατε μὲ πόση ἀγωνία περι-
μένω τὴν ἀπάντησίν σας καὶ τὴ θυσία μου, πόσα συναι-
σθήματα παλαίουν μέσα μου, πόσοι σκελετοὶ εὐτυχίας
περιμένουν ἐνσάρκωσι!

Κινεῖτε τὰ φύλλα σας;

"Ὁ ἀέρας ὑπερασπιστὴς μου" σᾶς χαϊδεύει ἀπαλὰ-
ἀπαλὰ πέρνοντις τὴ διαμάντινη δροσιά σας κι' ὁ ἥλιος
σᾶς στέλνει τὰ πρῶτα φιλιὰ του.

.....
Συναινεῖτε;

"ὦ σᾶς εὐχαριστῶ, ἄθῳα μου ἀγρολούλουδα! εἶχα
πάντα πεποίθησι σὲ σᾶς, ἀγαπημένες μου μαργαρίτες.

Ι. Δ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ

ΛΑΙΟΣ